

Parivartio

No: 3 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

65. vuosikerta

17.6.2026

Ekoaseammunta kiinnosti Piikkiö Päivänä

s. 4

Loimaan Seudun
Reserviläiset
juhlisti
70-vuotisiaan

s. 3

Varautumisasia
kiinnosti
Raisiossa

s. 4

Mitä
drooneista
tulisi tietää

s. 6-7

Lippujuhlanpäivän
ylennyksiä ja
kunniamerkkejä

s. 8-9

Vapaussoturit
saivat seppeleensä
Turussa

s. 12

Keväinen
koululaisretki
Hangon puolustus-
historiaan

s. 12

Raision kaupungintalolla paneuduttiin kokonaisturvallisuuteen

Varautuminen on yhteispeliä

Sami Koivumäki

Raision kaupungintalolla lauantaina 11. huhtikuuta järjestetty Kokonaisturvallisuustapahtuma osoitti, että paikalliset asukkaat ja järjestöt ovat valmiina toimimaan. Raision Reserviläiset ry:n organisoima päivä toi saman katon alle harvinaisen laajan joukon viranomaisia, asiantuntijoita ja vapaaehtoisia.

Strategista näkemystä ja kyberturvaa Tapahtuman keskiössä olivat korkeatasoiset puheenvuorot. Porin Prikaatin apulaisko-mentaja, eversti Vesa Helminen, valotti sotilaallisen maanpuolustuksen nykytilaa, ja Mirva Ojala Turvallisuuskomitean sihteeristöstä avasi valtakunnallista varautumista. Paikallista asiantuntemusta edustivat kaupungin tekninen johtaja Timo Oja sekä Reserviläispiirien toiminnanjohtaja Joni Lindeman.

Digitaalisen maailman uhkiiin ja niiltä suojautumiseen opasti MPK Kyberturvallisuuden poolin kouluttaja Johannes Kossila. Käytännön taitoja kotiin ja kadulle Varautuminen ei ole vain puheita, vaan tekoja. Hannele Kortelainen piti suosittun 72 tuntia -koulutuksen, jossa käytiin läpi koritalouksien kykyä selvitä häiriötilanteissa omillaan. Tieto siitä, mitä kaapista tulisi löytää sähkökatkon sattuessa, kiinnosti monia.

Fyysisistä turvallisuutta ja itsesuojausta käsiteltiin itsepuolustuskouluttaja Tero Mäkinen johdolla. Mäkinen opastuksella kävijät saivat tietoa siitä, miten uhkaavia tilanteita voi ennakoida ja miten niissä tulee toimia.

Yhteisöllisyys on turvan perusta

Tapahtumassa pääsi kokeilemaan taitojaan myös käytännössä. Ekoaseammunta tarjosi

Veijo Lindgren

Makkarakin tekin kaupansa kokonaisturvallisuuden nimissä Raision kaupungintalolla.

turvallisen ja matalan kynnyksen tavan tutustua ammuntaurheiluun ja aseenkäsittelyyn. Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu Vapepa esitteli toimintaansa laajasti, kertoen kuinka vapaaehtoiset tukevat viranomaisia muun muassa etsintätehtävissä. SPR Raision osasto opasti ensiaputaidoissa, ja Naantalin VPK toi paikalle pelastuskalustoa. Partio-

lippukunta Jokikylän Pojat muistutti, että selviytymistaidot opitaan jo nuorena.

Järjestelyistä vastannut Raision Reserviläiset ry sai arvokasta tukea useilta järjestöiltä, kuten Raision Reserviupseereilta, Turun Seudun Maanpuolustusnaisilta, Mar-toilta sekä Naisten Valmiusliitolta. Myös Panda Turva Oy, Länsi-Suomen Pelastus-

alan liitto ja Varma-hanke toivat kortensa kekkoon.

Raision kaupunki ja seurakunta muistut-tivat yhteisöllisen tuen ja henkisen huollon merkityksestä. Kun jokainen toimija tietää roolinsa, koko yhteisö on vahvempi. Raision kaupungintalolla nähty laaja yhteistyö osoitti, että paikallinen valmius on rautaisella tasolla.

Kaarinan reserviläis-yhdistykset mukana

Piikkiö Päivässä

Perinteinen kylätapahtuma Piikkiö Päivä keräsi runsaan yleisön Piikkiön keskustaan lauantaina 23. toukokuuta aurinkoisen sään suosiessa tapahtumaa. Ensimmäinen Piikkiö Päivä järjestettiin 40 vuotta sitten ja Kaarinan-Piikkiön reserviläiset ja Kaarinan reserviupseerit ovat olleet mukana lähes joka vuosi omalla mes-suosastolla.

Laserammunta osoittautui jälleen veto-naulaksi ja nuoria ja varttuneempia am-pujia riitti jonoksi asti messukojun eteen. Kaikkiaan ampumakertoja oli noin 150 ja paras viiden laukauksen tulos oli 47 pis-

tettä. Useita yli 40 pisteen tuloksia saatiin. Messuteltta saatiin lainaksi Pasi Tölköltä ja kojun kalusteet Piikkiö Works Oy:ltä. Kojua pystyttämässä ja helteisessä päivässä päivystämässä olivat Henry Lipponen, Pauli Pietiläinen, Jonni Lampinen, Osmo Eerola, Matti Koivisto, Juuso Hellman ja Janne Roininen.

Elena tähtää keskittyneesti ja ampuu loistotuloksen, 40 pistettä. Vasemmalla tuloslaitteella Pauli Pietiläinen on oikealla valvomassa Henry Lipponen.

5. Mikä ajoneuvo on kuvassa? Mikä on sen pääase?

6. Mikä järjestelmä on kuvassa? Minkä ohjuksen käyttöön järjestelmä ensisijaisesti perustuu?

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ

1. Mikä suomalainen joukko-osasto teki viimeisen hyökkäyksen Suomen sodissa vuosina 1939–1945?
2. Mikä oli toisen maailmansodan suurin pansaritaistelu?
3. Mikä NATO-maa liittyi sotilasliittoon viimeisimpänä ennen Suomea?
4. Mikä on NATO:n 5. artiklan ydinajatus?

Salon Seudun Maanpuolustus-naisten esitelmäsarja tarjoaa eväitä tiedonhakuun

Pirjo Rajakangas

Maailmantilanteen muuttuminen entistä haastavammaksi ja arvaamattommaksi on herättänyt laajaa huolta tulevaisuudesta. Salon Seudun Maanpuolustusnaiset päättivät vastata tähän epävarmuuteen tarttumalla toimeen: yhdistys on työstänyt kolmeosaisen esitel-mäsarjan, jonka tavoitteena on tarjota jäse-nilleen ja muille kiinnostuneille luotettavaa tietoa nykytilanteesta. Samalla haluamme kannustaa jokaista itsenäiseen ja kriittiseen tiedonhakuun.

Yhdistyksen sisäisistä keskusteluista alkunsa saanut hanke on toteutettu yhteistyössä asiantuntijoiden kanssa. Erityisen merkittävässä roolissa on toiminut MPK-kouluttaja/yrittäjä Jari Laakkio, joka on toiminut hankkeen kouluttajana ja asiantuntijatukenä. Työssä on lisäksi hyödynnetty laajasti eri alojen osaajia niin maanpuolustuksen, henkisen kriisinkes-tämyyden kuin yhteiskunnallisen turvallisuuden osa-alueita.

Hanketta varten perustettiin oma kokonaisturvallisuus-kyber-ryhmä, joka työsti materiaalit asiantuntijoiden ohjeistuksella ja itsenäisellä tiedonhauilla. Ryhmä on vastannut myös esitelmien käytännön toteutuksesta. Tavoitteena on herättää ihmiset etsimään oikeaa tietoa ja tarjota työkaluja

maailman tapahtumien ymmärtämiseen, varautumiseen sekä medianlukutaitoon.

Tunnustusta Vuoden salolainen teko -kilpailussa

Salon Seudun Maanpuolustusnaisten tekemä työ on saanut kiitosta. Yhdistyksen edustajat ovat kiertäneet luuennoimassa useiden eri järjestöjen tilaisuuksissa, ja palaute on ollut poikkeuksetta positiivista.

Merkittävin tunnustus tuli vuonna 2025, kun esitelmäsarja valittiin mukaan Vuoden salolainen teko -kilpailun finaaliin. Finaalipaikka toi hankkeelle näkyvyyttä ja vahvisti viestiä siitä, että turvallisuustyö on paikallinen tilaus.

Maailmanpoliittinen tilanne elää jatkuvasti, ja siksi myös esitelmämateriaaleja päivitetään säännöllisesti vastaamaan nykyhetken haasteita. Kevään 2026 toteutuksia olivat Salon lukiolla järjestetyt varautumisilta ja itsesuojaelukurssi sekä kaksi alueen yhdistyksille pidettyä esitelmää.

Tilaisuuksiin osallistui suuri joukko aiheista kiinnostuneita keskustelemaan arjen turvallisuudesta ja varautumisen merkityksestä. Tieto on paras lääke epävarmuuteen, ja varautuminen on tekoja, joilla suojaamme itseämme ja läheisiämme.

Kirjoittaja on Salon Seudun Maanpuolustusnaiset ry:n puheenjohtaja.

Merkittävin tunnustus Salon Seudun Maanpuolustusnaisille tuli vuonna 2025, kun esitelmäsarja valittiin mukaan Vuoden salolainen teko -kilpailun finaaliin.

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Ydinintressejä turvaamassa

Mediassa jäi varsin vähälle huomiolle toukokuun puolivälissä valtioneuvoston antama periaatepäätös kansallisen turvallisuuden strategiasta. Samalla kuin maailmalla sekä vähän kotimaassakin sattuu ja tapahtuu, niin ymmärrettävästi 30 sivun mittainen paikoin kankeallakin virkakielellä laadittu strategia-asiakirja ei suurta huomiota herätä. Pitkään ja vaivalla valmistellussa asiakirjassa kuitenkin ensimmäistä kertaa nimetään yhdessä paikassa Suomen kansalliset intressit.

Määrittely perustuu muihin jo aiemmin julkaistuihin selontekoihin, mutta listausta on hyvä tarkastella läpi myös maanpuolustajan silmin ja samalla pohtia omaa rooliaan osana kokonaisturvallisuuden toimijakenttää. Strategian asettama tavoite on selkeä. ”Tavoitetilassa kansakuntamme hyvinvointi ja turvallisuus on suojattu varmistamalla Suomen valtion jatkuvuus, turvaamalla valtiosuvereniteettimme ja alueellinen koskemattomuutemme, suojaamalla demokraattinen valtiojärjestyksemme ja oikeusvaltiomme sekä varmistamalla yhteiskuntamme vakaus.”

Maanpuolustajan rooli

Suomalaisessa reserviläisiin perustuvassa järjestelmässä meillä kaikilla on useita rinnakkaisia rooleja yhteiskunnassamme. Ilmeisimpänä olemme kaikki Suomen kansalaisia. Samaan aikaan pääosa meistä osallistuu hyvinvoinnin rakentamiseen arkipäivän työnsä kautta. Jopa ammattisotilailta on äänioikeus vaaleissa ja sitä kautta osallistumme demokratian ylläpitoon. Suomalaisen vahva keskinäinen luottamus tarkoittaa myös sitä, että luottamme myös muiden ylläpitävän ja suojaavan näitä keskeisiä intressejämme. Tuosta luottamuksesta toisiimme ja yhteiskuntamme perusrakenteisiin kumpuaa myös poikkeuksellisen korkea maanpuolustustahtomme. Taitaapa luottamus olla selittävänä tekijänä kärkeipaikkaamme onnellisuusmittauksissakin.

Lähestyvän vaalikevään myötä meillä kaikilla on jälleen kerran tarkan pohdinnan paikka. Välttämällä repivää kiiste-lyä ja voimakasta leireihin jakautumista kykenemme myös paremmin estämään ulkopuoliset vaikuttamisyritykset. Muutokset turvallisuusympäristössämme herättävät varmasti monissa huolta. Suomeen pudonneet droonit ja aiemmin tapahtuneet kaapeleiden katkomiset ovat testanneet järjestelmämme toimivuutta.

Uudenlaisessa tilanteessa on helppo osoittaa syyttävä sormi kohti muita tai sortua jälkiviisaaseen analyysiin sekä äärikirittiseen asenteeseen. Aktiivisten maanpuolustajien kannattaakin suunnata huomionsa siihen, kuinka itse voin toimia turvallisemman Suomen puolesta. Varsin usein riittää, ettei liity ensimmäisten joukossa sosiaalisen median ylikuumenemiseen huutokuuroon. Omassa lähipiirissään maanpuolustajaksi ja aktiivireserviläiseksi tunnetun henkilön mielipiteellä on monille erityinen arvo. Tuota asemaa kannattaa hyödyntää kuohujen keskellä luottamusta ja maanpuolustus-tahtoa lisäävällä tavalla.

Talous huolettaa

Mielenkiintoisella tavalla valtioneuvoston periaatepäätöksessä varsin monet turvallisuuden ydinkysymykset kytetään talouteen ja yhteiskuntamme resurssien riittävytyteen pidemmällä aikavälillä. Talouskasvuun puute ja valtiontaloutemme heikko tilanne ei ole varmastikaan jäänyt yhdeltäkään julkista keskustelua seuraavalta huomaamatta. Viime aikoina yhdeksi talouskasvun veturiksi on aseteltu turvallisuustilanteen myötä vauhdilla kasvavaa puolustusteollisuutta. Patrian vaunukaupoista eri puolille on kuultu säännöllisesti. Lisäksi Iceen satelliitti-osaaminen kiinnostaa maailmalla samoin kuin lukuisten muiden suomalaisten puolustusteollisuustysten tuotteet.

Varsinais-Suomessa meriklusteri on näkyvimmissä roolissa talousuutistemme osalta. Laaja verkostomainen osaaminen mahdollistaisi varmasti myös nykyistä näkyvämmän roolin puolustusteollisuuden parissa. Parhaassa tapauksessa kykenemme hyödyntämään merivoimien monipuolisen läsnäolon maakunnassamme yhdistettynä, laajaan sekä ketterään yritysverkostoon sekä kattavaan yliopisto- ja tutkimuskenttään. Kauppakamarin ja Business Turun suunnalla asiassa onkin jo aktivoituttu. Toivottavasti kuulemme ensimmäisiä positiivisia uutisia tältä suunnalta pian.

Vaikka huviveneilijätkin joutunevat huomioimaan Itämerellä voimistuneen satelliittipaikannuksen häirinnän, niin toivottavasti kuitenkin pääosa Parivartion lukijoista pääsee kesälomalle ja hetkeksi irti turvallisuusympäristön tuottamasta kiivaasta uutisvirrasta. Parhaimmillaan turvallisuusympäristön seurannan voi yrittää kääntää edukseen vaikkapa mökin tiskivuoron uhatessa.

Droonitähystyspaikan perustaminen laiturin nokkaan voi olla kelpo veruke tilapäisesti väistää uhkaavia kotitöitä. Samalla ruokaturvallisuudesta voi yrittää huolehtia kybervarmalla mato-ongella. Varsinais-Suomen viljapellot, saariston maisemat ja lautasella odottavat uudet perunat sekä tuoret kotimaiset mansikat läheisten kanssa nautittuna varmasti konkretisoivat pääosalle meistä maanpuolustuksen syvimmän tarkoituksen paremmin kuin yksikään strategiapaperi.

Turvallista ja aurinkoista kesää Parivartion lukijoille.

Christian Perheentupa
everstiluutnantti
Turun Kadettiipiirin
puheenjohtaja

Kevätretki Hangon puolustushistoriaan

Sotien 1939–1945 Varsinais-Suomen perinneyhdistys ry järjesti Tarvasjoen koulun 9.-luokkalaisille ainutkertaisen mahdollisuuden päästä tutustumaan Hangon ja Porkkalan suunnan sotamuseoihin. Matkalle ilmoitettiin 34 oppilasta. Lisäksi mukaan lähtivät rehtori ja yhdeksänsien luokkien luokanvalvojat.

Oppilailla oli jännitystä ilmassa keskiviikkona 27. toukokuuta, kun aamulla Osmo Suominen oli koulun pihalla oppilaita vastassa perinneyhdistyksen puolesta. Linja-autokuljetus lähti Tarvasjoen koulun pihasta aamulla klo 8.15. Olimmekin hyvissä ajoin perillä Hangon Rintamamuseossa ja Perinnekeskuksessa, jossa meitä odotti ensimmäinen päivän asiantuntevista oppaista.

Museon ja Perinnekeskuksen esittely kesti noin tunnin, minkä aikana opimme paljon esimerkiksi venäläismiehityksen todellisista tavoitteista, Hangon ja Porkkalan yllättävästä vuokraamisesta Neuvostoliitolle ja tuon aikaisen sodankäynnin eri muodoista.

Koska valtaosalla koulun oppilaita on lemmikkieläimiä tai hevosharrastustaa,

kertomukset sotakoirista ja sotahevosten valtavasta määrästä eivät jättäneet ketään kylmäksi. Ensiapu- ja kelakoiraksi koulutetun sotaakoira Royn kohtalo jäi varmasti kaikille mieleen. Havainnollistus oli toteutettu museossa kautta linjan hienosti, sillä oppilaat pääsivät myös kokemaan, miltä kuulostaa, kun joutuu suojautumaan ilmapommitukselta kellaritiloihin.

Ulkona lyhyt kävely vuokra-ajan valtioiden rajalle havainnollisti konkreettisesti, missä Suomen ja Neuvostoliiton raskaasti linnoitettu ja aseistettu raja tuolloin kulki. Moni oppilas pääsi lisäksi ensimmäistä kertaa kokemaan, millaista on kulkea aidoissa juoksuhaudoissa.

Retki teki menneen konkreettiseksi

Hangosta jatkoimme matkaa Karjaan ABC:n monipuoliselle lounaalle, josta saimme nauttia kaikessa rauhassa. Seuraavat kohteet sijaitsivat Porkkalan niemellä idyllisessä Degerbyn kylässä, jonka kyläläiset saivat onnekseen takaisin Neuvostoliitolta jo vuonna 1956. Igor-museon ja Degerbyn kirkkoon oli jälleen varattu asiantuntevat oppaat.

Moni oppilas pääsi ensi kertaa näkemään aidon juoksuhaudan.

Opastuksissa saimme hyvän kuvan siitä, mikä asukkaita odotti tiheään asutulle neuvostoliittolaiselle varuskunta-alueelle palatessa. Sodanaikaiset ajoneuvot, merimiinat ja myös ”Suomenlahden lukko” muuttuivat kävijöille konkreettisiksi esineiksi.

Kiitos perinneyhdistykselle ja Osmo Suomiselle onnistuneista järjestelyistä ja mieleen painuneesta retkipäivästä. Päivän aikana näimme montakin osoitusta siitä, kuinka tärkeää kulttuuri- ja perinnetyötä erilaiset yhdistykset vapaaehtoisvoimin Suomessa tekevät.

Seppo Lerkki

Reserviupseerit ry, Jääkäripataljoona 27:n Perinneyhdistys ry, Varsinais-Suomen Paikallisyhdistys, Vapaussodan Varsinais-Suomen Perinneyhdistys ry, Turun Kadettiipiiri ja Turun Reserviupseerit - Turun Reserviläiset ry “.

Seppelettä laskemassa Turun Reserviupseerien puheenjohtaja Alexander Gyllenberg. Airueina Turun Reserviupseerien hallituksen jäsen Sebastian Penttinen ja Vapaussodan Varsinais-Suomen Perinneyhdistyksen puheenjohtaja Antti Airila.

Turun Reserviupseerit kunnioitti veljesyhdistyksineen vapaussoturien muistoa

Alexander Gyllenberg

Turun Reserviupseerit laski perinteeksi muodostuneeseen tapaansa seppeleen Turun vapaussoturien muistomerkillle Unikankareella, Turun Tuomiokirkon huomassa, 16. toukokuuta. Monumentin on suunnitellut Yrjö Lilpola, ja se paljastettiin vuonna 1924.

Unikankareella on 24:n vapaussoturin hauta ja hautakivi on Turun kaupungin huollettavia. Seppeleen hankintavastuu on vuosittain Turun Reserviupseereilla 6.12 ja

16.5, Vapaussodan Varsinais-Suomen Perinneyhdistyksellä tammisunnuntaina ja 13.4. Jo vuosikymmeniä vakiintunut käytäntö vahvistettiin vuonna 2016, silloisen Vapaussodan Varsinais-Suomen Perinneyhdistyksen puheenjohtaja Timo Mäen, JP27 Varsinais-Suomen Perinneyhdistyksen puheenjohtaja Kyösti Vuontelan ja silloisen Turun Reserviupseerit ry:n puheenjohtajan Juha-Pekka Sainion toimesta.

Seppeleen nauhoihin on kirjoitettu: “Vapaussoturien muistoa kunnioittaen - Turun

Eihän näin pitänyt käydä!

Tämä toteamus on neljän vuoden ajan noussut Kremlin neuvotteluihin osallistuneiden kokousvieraiden mieliin. Yksikään heistä ei kuitenkaan uskalla sanoa ihmetystään ääneen. Jokainen näet tietää, että Kiovan hallituksen kaatamiseen tähännynt ajatus sotilaallisesta erikoisoperaatiosta on Kremlin isännän itsensä ideoima. Sen jalona tarkoituksena on ohjata Ukrainan harhaanjoitettu kansakunta historiallisesti oikeille juurilleen.

Säilyttääkseen paikkansa Vladimir Putinin lähipiirissä jokaisen, joka kuuluu Venäjän poliittiseen johtoon, on vältettävä kritiikkiä täysin pieleen menneestä sodasta. Hänen on tuettava ”bunkeriuikon” pohdintoja, jotka tämä synnytti hiljaisessa yksinäisyydessä pandemiapakolaisena - seurauksista välittämättä.

Tällaiset johtopäätökset on luettavissa Docendon kustantamasta kirjasta Venäjä-miehittäjänä, jonka kirjoittaja David Lewis on ainakin minulle uusi tuttavuus. Takakannen esittelyteksti kertoo kuitenkin, että kyseessä on vuoden korkeakouluksi valitun Exeterin yliopiston ja ajatushautomo RUSin professori. Vakuuttavan näytön tekijän ammattitaidosta antaa jo se, että loppuviitteet selitteineen vievät kirjasta peräti 125 tekisivä. Se on lähes neljännes 538-sivuisesta teoksesta.

Lewis väittää, että Putinin politiikkaa ohjaa ajatus uudesta maailmanjärjestyksestä, jossa viitataan kintaalla lännen helimälle ”sääntöpohjaiselle kansainväliselle järjestykselle”. Kremlin valtiaan on vaikea sopeutua ajatukseseen, että kylmän sodan loppuminen tuhosi Neuvostoliiton voimakeskittymän ja madalsi Moskovan sananvaltaa naapurikansojen sisäisiin asioihin. Kirjoittaja todistaa, että Putin oli omaksumut alkuperäisen idean ”suuresta venäläisestä unelmasta” nationalistifilosofi Aleksandr Duginilta. Hänen kirjansa Osnovi geopolitiki (Geopolitiikan perusteet) ilmestyi Venäjällä vuonna 1997 ja sai heti suurta vastakaikua sekä asevoimien sotaturvallisuuspalvelussa. Samasta kirjasta oli peräisin myös presidentti Putinin vuonna 2005 pitämän puheen kohta, jossa hän totei, että Neuvostoliiton hajoaminen oli ”vuosisadan suurin geopolittinen katastrofi”.

Pettymys puretaan kostamalla

Krimin kaappaus 2014 onnistui näytöstyyliin ja sai Putinin uskomaan, että Venäjän asevoimat suoriutuvat helposti koko kaakkoisen Ukrainan valtaamisesta. Myöhemmin samana keväänä Venäjä-mieliset joukot aloittivat kapinan ja saivat haltuunsa hallintorakennuksia “Novorossijaksi” nimetyltä alueelta. Kiovan

hallitukselle uskolliset ukrainalaisjoukot onnistuivat kuitenkin pysäyttämään venäläismielisten etenemisen Donetsk ja Luhanskin maakuntiin. Moskovan hallituksen tuella alueet korotettiin kansantasavalloiksi.

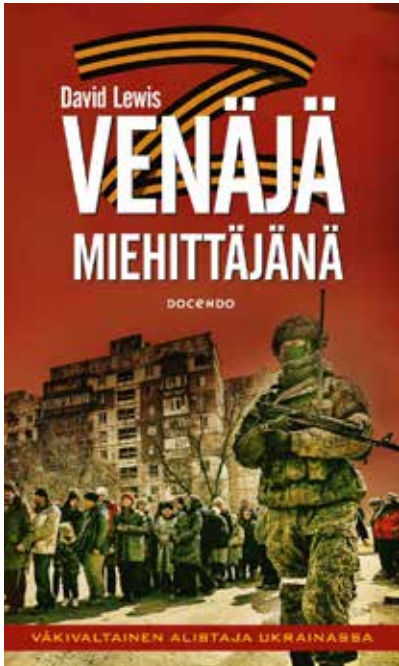
Konflikti jäi jäätyneeksi sodaksi vuoteen 2022 asti, jolloin Venäjä aloitti täysimittaisen hyökkäyksen Ukrainaan. Sen epäonnistuminen yllätti Putinin. Lewis antaa ymmärtää, että Venäjän asevoimien saamattomuus on ollut maineen menetys presidentille. Hänen puheensa kansakunnan tilasta olivat käyneet vuosi vuodelta yhä aggressiivisimmiksi. Julkisissa esiintymisissään Putin on uskottellut kuulijoihin Venäjän olevan vihamielisten voimien saattama, mutta selviytyvän haasteista uudenaikaisen aseistuksen ansiosta.

Jos Venäjän asevoimien heikko menestys rintamalla on johtunut epäonnistuneesta sotilaallisesta suunnittelus-

ta, sitä samaa ei voida sanoa miehitettyjen alueiden venäläistämishojelmista. Niihin on kirjoittajan mukaan suunnattu runsaasti suunnitteluvoimaa ja toteuttajia. Raakalaismaisesti käyttäytyvät turvallisuusjoukot sieppaavat, kiduttavat ja tappavat säälimättä vallatulle alueelle jäänyttä ukrainalaisväestöä. Puolustuskyvytön siviilikansa on joutunut sijaiskärsijäksi, jolle miehittäjä kostaa asevoimien epäonnistumiset.

David Lewisin tutkimus keskittyy sodan ensimmäisiin vuosiin, jolloin Venäjän asevoimat olivat hienokseltaan niskan päällä. Siksi kirjassa ei torjutakaan ajatusta, että Putin selviytyy sodasta voittajana. Jos näin tapahtuisi, Kremlinle avautuisi mahdollisuus ryhtyä toteuttamaan bruttaalia venäläistämishojelmaansa Suomessa, Baltiassa ja entisissä sosialistisissa valtioissa.

Tuomo Hirvonen
everstiluutnantti evp.

PNM-juoksukoulu innosti liikkeelle Turussa

Klaus Sellman

Keväällä 2026 käynnistynyt juoksukoulu toi yhteen suuren joukon liikunnasta kiinnostuneita turkulaisia. Turun Reserviupseerien jäseniä osallistui Tuukka Mäkinen vetämään Paavo Nurmi Marathon-juoksukouluun, joka houkutteli heti alussa runsaasti väkeä.

Ensimmäinen kokoontuminen järjestettiin Nuorisotalo Vimmassa, jonne saapui noin 150 osallistujaa. Valtaosa oli toisen asteen opiskelijoita, mikä loi tapahtumaan energisen ja kannustavan ilmapiirin.

Juoksukoulun ohjelma rakentui kolmesta teoriaosuudesta ja niitä seuranneista käytännön harjoituksista Paavo Nurmen stadionilla. Luennoilla perehdyttiin juokstekniikan perusteisiin, harjoittelun suunnitteluun sekä siihen, miten juoksutapahtumiin valmistaudutaan järkevästi ja turvallisesti.

Kestävyyskunnan kehittäminen vaatii aikaa ja säännöllisyyttä, mutta ryhmässä harjoittelu tuo tekemiseen lisää motivaatiota. Juoksukoulu tarjosi osallistujille selkeän rungon harjoitteluun sekä yhteisön, joka kannusti eteenpäin.

Monella osallistujalla olikin jo tavoite mielessä: kevään ja kesän tapahtumat, kuten Aurajoen Yöjuoksu ja Rivieran lenkki, sekä kauden huipentava Paavo Nurmi Marathon elokuussa.

Toni Liesipuro Turun Reserviupseereista luennoi Rivieran lenkistä.

Loimaalla ammuttiin auringon heliessä

Jari Pentinmäki

Loimaalla kisailtiin sovelletun reserviläisammunnan kilpailut 125:n kilpailijan voimin 11.-12. huhtikuuta. Poikkeuksellista oli huhtikuisen sään mahtava auringonpaiste, joka helli ampujia. Kilpailun järjestelyt lähtivät käyntiin tuttuun tapaan keskiviikkoillalla, torstain ja perjantain ollessa varsinaiset pääraekennuspäivät.

Toimitsijakilpailu ammuttiin lauantaina ja testasimme erilaisia tapoja hoitaa tuomarointia varsinaisen rastihenkilökunnan keskittyessä suoritukseensa. Näitä toimintamalleja tulemmekin hyödyntämään 2027 Huovinrinteen SRA-SM kisoissa.

Rastien läpimenoajat oli suunniteltu hyvin ja onnistuimme myös rakentamaan rastit suunnitelmien mukaisesti. Kilpailu oli kokonaisuudessaan hyvässä aikataulussa, jopa hivenen edellä.

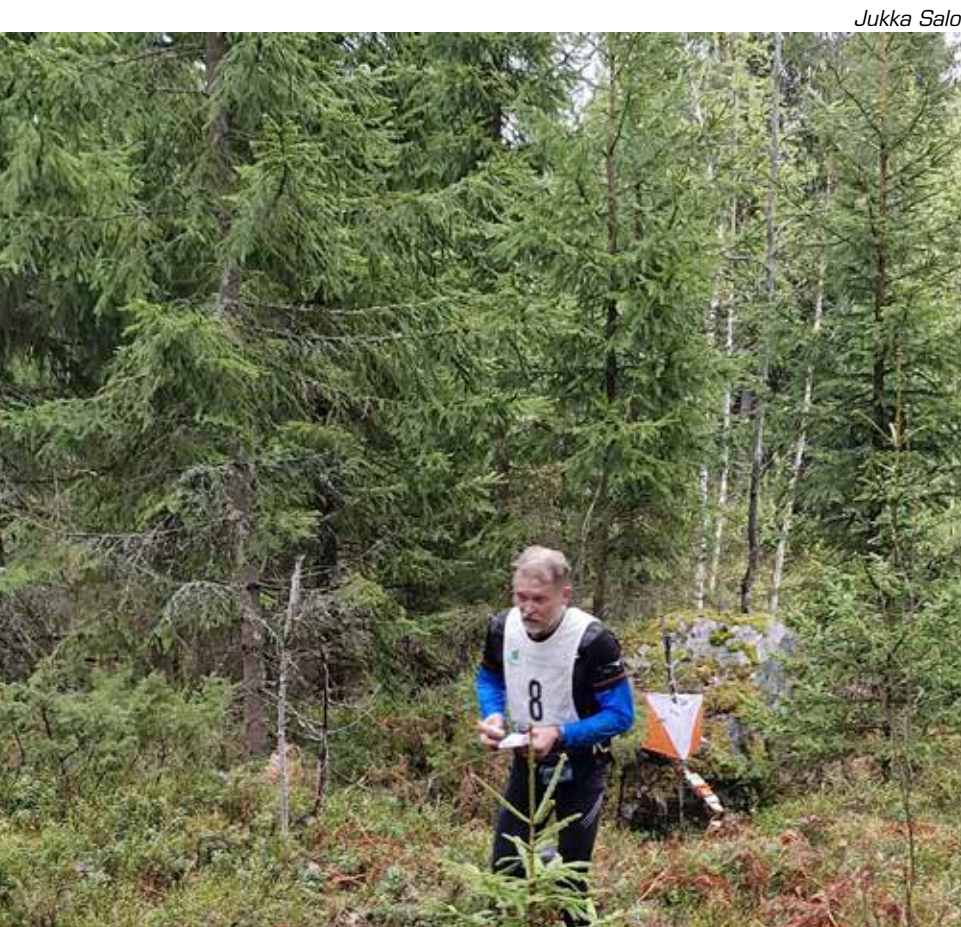
Yleiskilpailun top 10

- Seppänen Niko, Avo, Loimaan Seudun Reserviläiset
- Pajuharju Tuukka, Avo, Turun Reserviläiset
- Ruohonen Tony, Avo H50, Mynämäen Reserviläiset
- Girs Aleks, Avo, Turun Reserviläiset
- Olli Joose, Avo, Turun Reserviläiset
- Salo Jani, Avo H50, Loimaan Seudun Reserviläiset
- Pentinmäki Jari, Avo 7.62, Loimaan Seudun Reserviläiset
- Kuisma Eetu, Avo, Mynämäen Reserviläiset
- Palonen Eetu, TST, Laitilan Reserviupseerit
- Kuuskoski Oskari, Vakio, Raisio Reserviupseerit

Heidi Silvander

Kiväärirastilla sai edetä vasta kranaatinheiton jälkeen.

Jukka Salo

Piirien maastomestaruudet ratkottiin Vaskiolla

Jukka Salo

Salon Seudun Reserviupseerien isännöimä maastomestaruuskilpailu järjestettiin Salon Vaskiolla 12. toukokuuta. Sää suosi kilpailijoita ja järjestäjiä ennusteista huolimatta Kilpailuun osallistui 16 henkilöä kahdeksasta yhdistyksestä. Alastaron Reserviläisten joukkueessa kilpaili 8 henkilöä. Kartanluvun selvittivät parhaiten Lauri Kojola Alastaron Reserviläis-

tä ja Seppo Hyyppä Loimaan Seudun Reserviupseereista. Suunnistuksen lyhyen radan nopein oli Joni Tenhunen Naantalin Reserviupseereista ja pidemmän radan Markus Salo Alastaron Reserviläisistä.

Pistooliammunnassa parhaan tuloksen saavuttivat Jani Häkkinen Alastaron Reserviläisistä ja Janne Ahola Turun Reserviläisistä. Parhaimmat kiitokset kilpailuun osallistuneille hyvistä ja rehdeistä suorituksista.

Lasse Varjonen Alastaron Reserviläisistä toiseksi viimeisellä rastilla.

PARLOK®

Turvallinen kotimainen kumppani.

NATO-yhteensopivat raskassarjalaiset

NATO Stock Number 2510-58-000-0293

Tuemme vapaaehtoista
maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

TURKU ENERGIA

VARSINAISESTI MEITÄ KIINNOSTAA VARSINAIS-SUOMI.

LUE MITEN ENERGISOIMME SEUTUA:
turkuenergia.fi

Turun Seudun Vesi Oy

Puhdasta vettä - luonnollisesti

www.turunseudunvesi.fi

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

RAUTANET

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijointie 81, Alastaro • (02) 764 1955

FINAVIA

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ VASTAUKSET

1. Suomen sotien 1939–1945 viimeisen hyökkäyksen teki Lapin sodassa saksalaisia vastaan taistellut Jalkaväkirykmentti 11 (JR 11). Se valtasi saksalaisten linnoittaman Enontekiön Kilpisjärven ja ajoi viimeiset vihollisjoukot rajan yli Norjaan huhtikuussa 1945.
2. Kurskin taistelussa kohtasivat 4.–22. heinäkuuta 1943 Saksan ja Neuvostoliiton panssariarmeijat. Yhteensä taisteluihin osallistui miljoonia sotilaita ja tuhansia panssarivaunuja. Pelkästään operaation ratkaisevassa Prohorovkan yhteenotossa osallistuneita oli yhteensä satoja panssarivaunuja.
3. Pohjois-Makedonia vuonna 2020.
4. Naton 5. artiklan ydinajatus on yhteispuolustuksen periaate: hyökkäystä yhtä liittokunnan jäsenmaata vastaan pidetään hyökkäyksenä kaikkia jäsenmaita vastaan. Jokainen jäsenmaa sitoutuu auttamaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta maata ryhtymällä tarpeelliseksi katsomiinsa toimiin. Artikla ei velvoita automaattiseen sotilaalliseen väliintuloon, vaan jokainen maa päättää itse itsenäisesti, millä tavoin se avustaa (esimerkiksi sotilaallisella voimalla, materiaali- tai taloudellisella tuella). Ydinajatuksena on toimia pelotteena; hyökkäyskynnys nousee, kun vastassa on tarvittaessa koko liittokunta.
5. CV9030FIN on Suomen Maavoimien käyttämä telaketjuvetoinen rynnäköpanssarivaunu. Ajoneu-

vo on kehitetty ruotsalaisen Combat Vehicle 90 (CV90) -vaunuperheen pohjalta, ja se on räätälöity nimenomaan Suomen puolustusvoimien tarpeisiin ja pohjoismaisiin maasto-olosuhteisiin. Vaunun alusta valmistettiin Ruotsissa BAE Systems Hägglundsilla, ja sen torni kokoonpantiin Suomessa Patrian toimesta. Pääaseena on 30 mm Bushmaster II -pikatykki (Mk44), joka on varustettu kaksitasovakautuksella. Apuaseena on 7,62 mm PKT-panssarivaunukonekivääri.

6. NASAMS (Norwegian Advanced Surface-to-Air Missile System) on norjalaisen Kongsbergin ja yhdysvaltalaisen Raytheonin kehittämä moderni, keskipitkän matkan ilmatorjuntaohjusjärjestelmä. Se on yksi maailman käytetyimpiä ja arvostetuimpia ilmapuolustusjärjestelmiä, ja se on osoittanut erinomaista suorituskykyä muun muassa Ukrainan sodassa. NASAMS hyödyntää ensisijaisesti AIM-120 AMRAAM -ohjuksia, jotka ovat alun perin hävittäjissä käytettäviä tutkahakuisia ilmataisteluohjuksia. Järjestelmään voidaan integroida myös muita ohjustyyppisiä tarpeen mukaan.
7. Mannerheim-ristin ritarin numeron 162, joka myönnettiin viimeisenä virallisena numerona jatkosodan ansioista, sai jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth. Hänet nimitettiin ritariksi 4. joulukuuta

1944. Ritareita on kaikkiaan 191, mutta nimitykset eivät tapahtuneet kronologisessa järjestyksessä myöntämispäivien tai tekojen mukaan. Nimityksiä tehtiin sodan loppuun asti, ja kun ritarit myöhemmin numeroitiin, numerot jaettiin takautuvasti nimityspäivien mukaisessa järjestyksessä. Numerointi perustuu ensimmäisen virallisen nimitysesityksen hyväksymispäivämäärään. Tämän vuoksi monet sodan loppupuolella nimitetyt ja rintamalla legendaarisiksi muodostuneet sotilaat (kuten eversti Adolf Ehrnrooth) saivat nimitysesityksensä myöhäisen käsittelyajankohdan vuoksi pienemmän numeron, vaikka heidän ansionsa ja ristin saamisensa ajoittuivat samaan aikaan muiden kanssa.

8. Venäjä.
9. Observe – Orient – Decide – Act (havainnoi – suunnittele – päätä – toimi).
10. Ensimmäinen Yhdistyneiden Kansakuntien rauhan- ja turvaoperaatiossa kaatunut suomalainen sotilas oli YK-jääkäri Unto-Pekka Juhani Matikainen. Hän menehtyi 20. toukokuuta 1964 Kyprossessa toimineen UNFICYP-rauhanturvaoperaation alueella, kun turkkilaiset kodinturvajoukot avasivat tulen suomalaisten partioautoa kohti.
- 10+1. Russarön linnake Hangon edustalla.